

Μειονότητες οί Χριστιανοί στην Άγγλία!

Εφημερίς Εστία Δεκ 02, 2022

Άπό 70% τοῦ πληθυσμοῦ τό 2001, ἐμειώθησαν σήμερα στό 46,2% – Ραγδαία αὔξεις τῆς ἀθεΐας καί τῶν μουσουλμάνων – Τί δείχνει ἡ ἀπογραφή τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου

ΜΕΣΑ ΣΕ μία δεκαετία, οί ἄθρησκοί ηὔξηθησαν στήν Ἀγγλία καί τήν Οὐαλλία κατά 12%, φθάνοντας τό συνολικό ποσοστό τοῦ 37,2%. Ἐτσι, ἐνῶ οί Χριστιανοί παραμένουν ἡ πολυπληθέστερη πληθυσμιακή ὁμάς μέ ποσοστό 46,2%, παύουν νά ἀποτελοῦν πλειοψηφία, ἀφοῦ ἔχουν πέσει κάτω ἀπό τό 50%. Αὐτό προκύπτει ἀπό τήν τελευταία ἀπογραφή τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου (Office of National Statistics). Νά σημειωθεῖ ὅτι πρό δεκαετίας οί Χριστιανοί ἀνῆρχοντο στό 59,3% καί τό 2001 στό 71%. Δηλαδή μόνον τήν τελευταία δεκαετία ἐμειώθησαν κατά 13,1 ποσοστιαῖες μονάδες καί στήν εἰκοσαετία κατά 25! Μάλιστα εἰδικῶς στό Λονδίνο, Χριστιανοί δηλώνουν μόλις τό 25,3% τῶν κατοίκων.

Οί μουσουλμάνοι ἀποτελοῦν τό 6,5% τοῦ πληθυσμοῦ παρουσιάζοντας αὔξηση ἀπό τό 4,9% πού ἦσαν πρό δεκαετίας. Οί Ἰνδουιστές, τέλος, ἔφθασαν τό 1,7% ἀπό 1,5% πού ἦσαν τό 2011. Καί ὅμως σήμερα ὁ Πρωθυπουργός τῆς χώρας προέρχεται ἀπό αὐτό τό 1,7%, ὁ δέ δήμαρχος τοῦ Λονδίνου ἀπό 6,5%. Τά ποσοστά δέν εἶναι τέτοια πού νά πείθουν ὅτι τά κόμματα ἐπιλέγουν μέλη τῶν μειονοτήτων ὡς ὑποψηφίους γιά νά κερδίσουν τό ἐκλογικό σῶμα. Μᾶλλον συμβαίνει τό ἀντίστροφο. Αὐτοί ἐπιβάλλονται ἀπό ἐπάνω πρὸς τά κάτω, σέ συνδυασμό μέ τήν προβολή (ἔως καί ἐπιβολή) ἀπόψεων περί ἀντιρατσισμού καί ἀνεξιθρησκίας πού ἀμβλύνουν τά ἀντανακλαστικά τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν κατοίκων τῆς χώρας. Μιάς χώρας, ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς ὁποίας φέρει τόν τίτλο τοῦ «Προστάτου τῆς Θρησκείας» (Protector of the Faith). Καί φυσικά ἐννοεῖται ἡ χριστιανική θρησκεία. Ἡ γενική ἀμβλυσίς καί ἡ ὑποχώρησις τῶν χριστιανικῶν αἰσθημάτων ὅμως καθιστοῦν τόν τίτλο αὐτό κενό περιεχομένου.

Συνεπῶς, μία πρώτη παρατήρησις εἶναι ὅτι ἔχουμε μία προϊοῦσα ἀπώλεια τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτήρος, σημαντικό μέρος τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ χριστιανική πίστις. Μάλιστα ἡ ἀπώλεια αὐτή σημειώνεται σέ μία χώρα μέ

έντονη αίσθηση παραδόσεων και διατηρήσεως ήθων και συνηθειών. Η διαπίστωση αυτή πρέπει να αποτελέσει κώδωνα κινδύνου για ολόκληρη την Ευρώπη, διότι το φαινόμενο δεν περιορίζεται στις βρετανικές νήσους. Έν σπέρματι υπάρχει και στην Ελλάδα.

Η δεύτερη διαπίστωση είναι ότι οι μουσουλμάνοι αυξάνονται μόνον, δεν αποτελούν δέ σημαντικό μέρος του βρετανικού πληθυσμού. Ο θόρυβος όμως τον οποίο κάνουν και οι απαιτήσεις τις οποίες προβάλλουν, είναι δυσανάλογα μεγάλοι για το ποσοστό που πληθυσμού που εκπροσωπούν.

Είναι προφανές ότι μεταξύ των μουσουλμάνων, ακόμη και των θεωρουμένων «μετριοπαθών», υπάρχει ένας δυναμισμός, ο οποίος έχει ελλείψει από τους Χριστιανούς. Οι αντιλήψεις που επιβάλλονται θεωρούν «ρατσιστική» ακόμη και την αναφορά στην χριστιανική θρησκεία, ενώ το Ισλάμ «πρέπει» να γίνεται αποδεκτό, διότι ακόμη και η αδιάφορη προσέγγισης σε αυτό έχει φθάσει να θεωρείται «ρατσισμός».

Είναι ένδεικτικό ένα φαινόμενο των τελευταίων ετών, το οποίο θα το δει ο επισκέπτης του Λονδίνου ήδη από αυτές τις ημέρες. Η βρετανική πρωτεύουσα έχει στολισθεί, αλλά δεν υπάρχει τίποτε στους δρόμους ή τις βιτρίνες των πολυκαταστημάτων που να παραπέμπει σε Χριστούγεννα. Αδιάφορα φώτα και άοριστα σχέδια «στολίζουν» τους δρόμους. Ούτε ένας σταυρός, ούτε καν κάτι που να παραπέμπει σε καμπάνα. Οι δέ απεικονίσεις φάτνης εν κρυπτῷ και παραβύστω μέσα στις εκκλησίες. Πουθενά άλλο. Θα προσέβαλλε τους μή χριστιανούς! Αντιστοίχως ή ευχή «Καλά Χριστούγεννα» έχει αντικατασταθεί από το «Καλές γιορτές» (Season's Greetings), ή οποία επιβάλλεται πλέον και στις εταιρικές εορταστικές συγκεντρώσεις, και ακόμη περισσότερο σε αυτές των δημοσίων υπηρεσιών.

Τό 6,5% προσβάλλεται αν ακούσει τους διπλανούς του να ανταλλάσσουν ευχές για τά Χριστούγεννα. Και θα μπορούσε να τους καταγγείλει. Τήν ίδια στιγμή, ο μουεζίνης έχει στήσει τον πάγκο του στην πλατεία Λέστερ και απαγγέλλει τό Κοράνι μοιράζοντας κιόλας δωρεάν αντίτυπα του βιβλίου του Μωάμεθ. Αυτό δεν θεωρείται ότι προσβάλλει κανέναν...

Βλέπουμε λοιπόν ότι η μείωσις τῶν Χριστιανῶν δέν εἶναι τυχαία. Καλλιεργεῖται ἀπό ἐτῶν καί στηρίζεται σέ ἕναν κακῶς ἐννοούμενο «φιλελευθερισμό», ὁ ὁποῖος ἔχει μετατραπεῖ σέ καταπάτηση τῶν δικαιωμάτων τῆς μεγάλης πλειονότητος πρός ὄφελος τῶν μειοψηφιῶν καί μειονοτήτων. Αὐτό βεβαίως οὔτε φιλελεύθερη πολιτική συνιστᾷ οὔτε διασφαλίζει τήν ἀρχή τῆς ἰσότητος. Τό ἀντίθετο μάλιστα.

Θά ὑπογραμμίσουμε ἀκόμη ὅτι καί ὁ τρόπος διά τοῦ ὁποῖου τίθενται τά ἐρωτήματα ἀποστασιοποιεῖ στήν πραγματικότητα τόν ἐρωτώμενο ἀπό τήν θρησκευτικότητα. Τονίζεται ὅτι τοῦ ζητεῖται νά δηλώσει τήν θρησκεία μέ τήν ὁποία συνδέεται ὡς μέρος «τῆς ταυτότητός του» παρά τήν πίστη του καί τήν συμμετοχή του σέ θρησκευτικές πράξεις. Αὐτά ἔχουν ἤδη καταστεῖ «παρωχημένα». Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι μιά ἐπίπτωσης ἡ ὁποία δέν ἔχει καταγραφεῖ στατιστικῶς, εἶναι ἡ μείωσις τῶν βαπτίσεων. Οἰκογένειες ἀγγλικανῶν καί καθολικῶν προτιμοῦν τήν ὀνοματοδοσία καί δέν βαπτίζουν τά παιδιά τους.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἂν ἕνα ποσοστό 37,2% ἀρνεῖται τήν θρησκεία καί ὡς στοιχεῖο τῆς ταυτότητός του ἀκόμη, εὐρισκόμεθα σέ πολύ ἐπικίνδυνες ἀτραπούς. Καί τό χειρότερο, οἱ ὑπερβολές περί «ἀντιρατσισμοῦ» καί «ἀνεξιθρησκίας» ἔχουν ἐμφιλοχωρήσει σέ ὅλες τίς εὐρωπαϊκές κοινωνίες. Καί τοῦτο ὀδηγεῖ σέ σταδιακή, πλήν βεβαία ἀπώλεια τῆς εὐρωπαϊκῆς ταυτότητος. Ἡ ὁποία –ἐπαναλαμβάνουμε– δέν προέρχεται ἀπό τά αἰσθήματα ἢ τίς ἀποφάσεις τῶν πολιτῶν. Ἐπιβάλλεται ἀπό κάποιες ὑποπτες «ἐλίτ».

Πηγή : <https://www.estianews.gr/kentriko-thema/>